

Personlig synsing og kjepphester

Psykologforeningens president og menneskerettighetsutvalg har noe å lære av statsministeren, som holdt hodet kaldt i «Ingen mennesker er ulovlige»-saken.

TEKST

Finn Løvfold

PUBLISERT 5. oktober 2011

DEBATT: SAMFUNNSENENGASJEMENT

I aprilnummeret av Psykologforeningens tidsskrift prøver president Hofgaard å berolige foreningens medlemmer ved å hevde at «Psykologforeningen skal ikke være en aksjonsgruppe for alle mulige saker». Likevel har altså foreningen to ganger de siste årene hevet seg på «engasjementer» hvor det opplagt har vært delte meninger i medlemsmassen. Det dreier seg om den veldige fordømmelsen av Israel som vanskelig kan tolkes som annet enn en raus støtteerklæring til det islamistiske Hamas på Gaza-stripen, og den rene stemningsbølge-støtten til «Ingen mennesker er ulovlige». Det er påfallende at presidenten stiller seg så uforstående til de argumentene mot slike engasjementer som de siste månedene er blitt fremført av bl.a. Mona Saugstad og Christine Mohn. Ser han virkelig ikke at valget av engasjementer vil være farget av hans egne og/eller Menneskerettighetsutvalgets personlige synsing og kjepphester? Ser han ikke at dette vil virke splittende på Psykologforeningens medlemmer? Tror han virkelig at slike stemningsbølge-utspill vil gi vår forening og psykologstanden «økt troverdighet» i befolkningen? Takke meg til vår rakryggede statsminister, som holdt hodet kaldt i «Ingen mennesker er ulovlige»-saken. Det ga troverdighet. Der har vår president og foreningens menneskerettighetsutvalg noe å lære.

Jeg liker dårlig denne utviklingen i retning av at Psykologforeningen deler ut støtteerklæringer og fordømmelser i kontroversielle innen- og utenrikspolitiske saker. Jeg har vært et trofast og fornøyd medlem av foreningen fra den dagen jeg ble psykolog, våren 1973. For første gang er jeg fristet til å avslutte medlemskapet. Men jeg er jo i det samme dilemmaet som Mona Saugstad beskriver: foreningen yter samtidig tjenester jeg er avhengig av, i mitt tilfelle spesialiteten i klinisk psykologi.

La meg avslutte med et av mine favoritt-»Gruk» av Piet Hein, «Til en reformator»:

Folk, som vil forbedre hele verden, kan med held

starte i dens centrum og begynde med sig selv.

finn@lovfold.com

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 48, nummer 10, 2011, side

TEKST

Finn Løvfold